

คำวินิจฉัยของ นายจิระ บุญพจนสุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๖/๒๕๕๖

วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ส่งคำโต้แย้งของนายนิติพงษ์ เกียรติทองศรี จำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๔๒๔/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๑๑๗๘/๒๕๕๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ หรือไม่

กรณีสืบเนื่องจากพนักงานอัยการจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นโจทก์ฟ้องขอให้ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ ลงโทษนายนิติพงษ์ เกียรติทองศรี ฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้ใบรับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ตามกฎหมาย กับพาอาวุธปืนติดตัวไปโดยไม่ได้รับอนุญาต และพยายามฆ่าผู้อื่น จำเลยให้การปฏิเสธและร้องต่อศาลจังหวัดบุรีรัมย์ ให้หมายเรียกพยานเอกสารตามบัญชีพยาน ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ลำดับที่ ๒, ๓ และ ๔ ได้แก่ คำให้การในชั้นสอบสวนของนายประดิษฐ์ ดอกพิกุล นางอ่อนศรี หัวไชสง และนายบุญชู จันทร์ใส และตามบัญชีพยานเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ลำดับที่ ๑ ถึง ๖ ได้แก่ คำให้การในชั้นสอบสวนของนายสุพล บทไชสง นางสมทรง จริงประโคน และนายสมควร สุทธิประภา เอกสารการส่งตรวจหาเขม่าดินปืนที่มือผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวน เอกสารการส่งของกลางมาตรวจพิสูจน์ของพนักงานสอบสวน และเอกสารรายงานการตรวจพิสูจน์ของกลาง วัตถุพยาน และผลการตรวจหาเขม่าดินปืนตลอดจนของกลางของผู้ชำนาญการในคดีนี้ทุกฉบับ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของโจทก์ เพื่อเข้าสู่สำนวนพิจารณาให้แก่จำเลย เนื่องจากจำเลยไม่สามารถนำมาด้วยตนเองได้ ซึ่งศาลจังหวัดบุรีรัมย์ได้มีหมายเรียกให้โจทก์ส่งพยานเอกสารตามที่จำเลยร้องขอดังกล่าว โดยให้ส่งก่อนวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ปรากฏว่าโจทก์ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ แจ้งแก่ศาลว่าคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการสืบพยานโจทก์ ซึ่งโจทก์มีความจำเป็นต้องใช้ประกอบการสืบพยานของโจทก์ต่อไป ยังไม่อาจส่งต่อศาลได้ แต่เมื่อโจทก์สืบพยานเสร็จแล้ว หากศาลเห็นสมควรจะเรียกสำนวนการสอบสวนมาประกอบการวินิจฉัยของศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ โจทก์ก็จะส่งสำนวนการสอบสวนดังกล่าวเพื่อประกอบการวินิจฉัยของศาล

ศาลจังหวัดบุรีรัมย์มีคำสั่งในรายงานกระบวนการพิจารณา เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ว่า ข้ออ้างของโจทก์มีเหตุผล ไม่ถือว่าโจทก์มีเจตนาขัดขืนไม่ส่งพยานเอกสารตามหมายเรียก

นายจำเลยยื่นคำร้องลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ต่อศาลจังหวัดบุรีรัมย์ว่าข้ออ้างของ โจทก์ที่ไม่ยอมส่งพยานเอกสาร โดยอ้างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ นั้น เป็นการอ้างคนละประเด็นกัน เพราะการพิจารณาคดีศาลต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ การที่โจทก์ปฏิเสธส่งพยานเอกสารต่อศาล ทำให้จำเลยเสียสิทธิในการต่อสู้คดี ทั้งเป็นการขัดต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ขอให้ศาลจังหวัดบุรีรัมย์รื้อการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็น ของจำเลยให้ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลจังหวัดบุรีรัมย์มีคำสั่งให้รื้อการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นของ จำเลยให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

มีปัญหาต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีที่มาสู่ศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้น เป็นกรณี บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันศาลรัฐธรรมนูญจะพึง พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

พิเคราะห์แล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรื้อการพิจารณา พิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณา วินิจฉัย” คำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี” หมายถึง ข้อความในกฎหมายที่ ศาลจะนำมาใช้บังคับแก่คดี ไม่ว่าจะโดยรูปคำพิพากษาหรือคำสั่งซึ่งมีผลผูกพันคู่ความในคดี สำหรับ บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีในกรณีนี้ ได้แก่ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และประมวล กฎหมายอาญา ตามบทมาตราที่โจทก์กล่าวอ้างมาท้ายฟ้อง ส่วนประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ที่ผู้ร้องโต้แย้งว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งบัญญัติว่า “เมื่อโจทก์สืบพยานเสร็จแล้ว ถ้าเห็นสมควรศาลมีอำนาจเรียกสำนวนการสอบสวนจากพนักงานอัยการมาเพื่อประกอบการวินิจฉัยได้” เป็นเพียงกระบวนการพิจารณาขั้นตอนหนึ่งของศาลยุติธรรม ดังที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บัญญัติไว้ภายใต้ภาค ๓ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น ลักษณะ ๒ ว่าด้วย “การพิจารณา” ซึ่งเป็นเรื่องระหว่างศาลกับพนักงานอัยการในคดี ไม่เกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี อันจะนำมาสู่การพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้

เมื่อได้พิจารณาวินิจฉัยดังกล่าวแล้ว ปัญหาอื่นนอกจากนี้ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย
มีคำสั่งยกคำร้อง

นายจิระ บุญพจนสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ